

PUNK ÂŞIKLAR SÖYLEŞTİ ISSIZ ACUUN TITREŞTİ

SÖYLEŞENLER :
ÂŞIK JÜPİTERLİ MEHMET
ÂŞIK İZMİRLİ AHMET

“Bazen de neyi sorduğum belli olmuyor aynen böyle”

JÜPİTERLİ MEHMET :

İzmirli gözüm söyleşmemiz 4 sayıdır ediyor devam
Bilmem bir fayda görüyor mu bu işimizden avam
Genelde kafalar uyuşsa da bazen çıkıyor ortaya kuşak farkı
E haliyle sen babam yaşındasın ben kurmadım bile daha evi barkı
Senden ufağım ama etmekten geri kalmıyorum seni sinir
Memo ne zaman ne yapacağı belli olmayana denir
Tartışmaların sonu kısa süreli alınganlıklara varıyor
Ama sanki kavgalar aramızdaki bağı güçlendirmeye yarıyor
Ben eyvallahsızın biriyim tutunca koç inadı
Biraz sertim çünkü Allah beni biraz fazla sındı
kendi içimde yaşanıp dururken sinir harbi
Zannetme ki kırınca mutlu oluyorum karşımdaki kalbi
Dostum esas da bunlar ekseri yanlış anlamalardan ibaret
Benden büyüksün Sana düşer otur bu duruma bir çözüm üret
Bazen de neyi sorduğum belli olmuyor aynen böyle
Ne anladıysan kabulüm gözüm düşüncelerini söyle

İZMİRLİ AHMET:

Ben yine şanslıyım o kadar batmıyor sizinle kuşak farkı
Bulamazsın sizden sonra gelenlerle sizi yapıştıracak zamkı
Kanser edecekler sizi gör bak, işe yaramayacak hiçbir kemo
Ahmet abi evliyaymış dersin bulunca senden küçük bir Memo
Biz insanlar anlaşınca dünya cennet olur diye büyüdük
Sonra herkes grandük oldu, ortadan geçti viyadük

Gece saat 12'den sonra bilgisayar başında herkes kurt
Fart furt! Hart hurt! Ne yer kaldı Keloğlan'a ne bir yurt
Kalkıp "İyilik kazanacak" desem komik olur, hali görüyorsun
"Yüzyılın iyilik hareketi" diye çıkanlar neler yaptı biliyorsun
Ben kalbini görüyorum, sen cam kadar şeffafsın
Hiç hatası yokmuş gibi dolaşan aç kurtlar utansın
İsterdim bir soba etrafında hepimiz kestane közleyelim
Birimiz çişe kalksa ardından onu özleyelim
Gençsiniz, bazen istenmedik şeyler oluyor
Ağızdan çıkan sözcükler freestyle çıkıyor
İşte o zaman üzüdür haliyle Ahmet abiniz
Ne yapayım, koca kazık oldunuz hepiniz
Çare sevmek, köhne köyün kel muhtarını ne derse desin
Allah kimseyi olmamışla bitmişin eline düşürmesin

"senden naber sizin Kozlu nasıl"

JÜPİTERLİ MEHMET :

Bazen sövüp sayasım geliyor lakin el vermiyor içim
Sinirimi bozarak sonuçlandı yine bir genel seçim
Dostum sıra niye bize gelmiyor niye bizim gibiler az
Bunların gideceği yok ya bak bunu bir kenara yaz
Umutsuzluğu sevmesem de görünmüyor diyecek başka söz
Kendiliğinden kapanır karşı koysan da uyku bastırınca aralanan göz
Pespaye ve paçozluk paçalardan akıyorsa eğer
Üzölmüyor insan ürettikleri yeterince görmüyor diye değer
Bir ucu bize Dokunmasa diyecem aptallıklarının bedelini çeksinler
Kesin kaidemi koydum bundan sonra oy vereni siksinler
Hiçbirinin ne haldesin diye sorduğu yok zaten
Televizyon var evde ama.bazi kanalları çekmiyor anten
Her zaman Memo olmaktan vazgeçme dersin
Bir burukluk var içimde Allah kolaylık versin
Sorma dostum akılda olmayan gelişmeler can yakıcı
Geçip gitsin istediğim zamanlar fazla değil akıcı
Geçelim senden naber sizin Kozlu nasıl
Geçen hafta ordaydım çok güzeldi anlatsana oraları bir fasıl

İZMİRLİ AHMET:

O burukluk hepimizde var, inan yalnız değilsin bunda
 Yine seçim olsa, yine saçma yorumlar yapacak Konda
 Dünyanın iyi bir yer olması imkânı var mı, 7,5 milyarız
 Jüpiter olmasa bu curcuna kaostan biz nereye kaçarız
 Ben diyordum köyüm var, ben köyüme kaçarım
 Mercimeğe kaşık sallar, bol gülücük saçarım
 Ama heyhat, köy dediğin yerde de var ekskavatör
 Az kaldı dağlarda döner türbin, yanında akümülatör
 Sen de gördün, sabah güneşten az önce kuşlar öter
 Namaz biter, herkes gider kahvede bir çay içer
 Öyle böyle köy köydür, sakindir, şehre benzemez
 Ama bana güzel gelen bil ki köylü gence işlemez
 Bana romantik gelen abes gelir komşu oğluna
 O kaçıp gitmek ister şehrin parlak ışıklarına
 Genç kızlarımız evlenmiyor artık kalorifersiz evlere
 Romantik gelmiyor kalorifer benim gibi şehirlilere
 Cami cemaati yaşlandı gitti
 Kahvede akşam sohbeti handiye bitti
 Bende de kalmadı öyle o köy romantizmi
 Yapacak değilim ya uyduruk aborijin turizmi
 Kalanla idare ediyorum, çok güzel arkadaşlarım var
 Kalpte sevgi olmayınca her yer olur 4 kuru duvar
 Yokuş aşağı inerken kahveye, kollarımı açarım
 “Buradayım ben” derim, “Bu benim tek başarım”

“merak ediyorum nasıl bir şey emeklilik”

JÜPİTERLİ MEHMET :

O kadar sıkıldım ki zaten hiç sevmiyorum çalışmayı
 Benim işim bu ama istemiyorum alışmayı
 Geçmez dediğin günler de geçiyor birer birer
 Bu hafta yaşadıklarım üzücülükte ilk ona girer
 Yok be dostum girmicem ayrıntıya bana kalsın derdim
 İştahım kesildi yine galiba bir kaç kilo verdim
 Başka memlekete istedim tayin ama daha gelmedi atamam

Naparsın benim hayatım bu atsam atamam satsam satamam
İlginçliklerle dolu anlatımım matrak ama yaşarken yorucu
Katlandım cefasına ve deist oldum bu yıl bıraktım orucu
Yıldım düşe kalka sabrettim topladım güç
Davrandım adım müntekim isanın çarmıha gerildiği yaş 33
Artistim lakin insan muhtaç, iç dökmeye duyuyorum ihtiyaç
Söylemek semptom gidermez yalnız ağrı kesici bir ilaç
Ben de durumlar böyle izmirli burada kesiyorum şimdilik
Sende ne var ne yok merak ediyorum nasıl bir şey emeklilik

İZMİRLİ AHMET:

Emeklilik sevdiğim bir sözcük değil, değilim emekli
Emekli deyince gözümün önünde bir ayva göbekli
İlk başta şaşırıyordum, bugün de boşum Allah Allah
Yarın da boşum, sonra da, aman bozulmaz inşallah
Sanki biri gelecek, diyecek “Bu bir şakaydı, yürü”
“Seni böyle boş bırakırız mı sandın a düttürü?”
Bilmiyorum ne yapardım okumak yazmak olmasaydı
Boş geçiremez gününü benim gibi bir insan evlâdı
O gün okumazsam sanki akşam kuracaklar mahkeme
“Seni gidi tembel seni” diyecekler, “Sus, kafa ütüleme”
Öyledir, bendeki komiser asla uyumaz
Ne demişler: “Boş çuval ayakta durmaz”
İster genç ol çalış, ister artık çalışma
Sen sen ol, zaman denen şeyle çatışma
Babam ekmeği alırdı ta en uzak fırından
Zamanı doldurmuş, adam sanki Cioran
Yok öyle “Çantamı aldım koluma, çıktım paydos yoluna”
Sen o yolda beklerken şeytan girer koluna

“Canım İzmirli sever misin sen de clupları mılapları”

JÜPİTERLİ MEHMET :

Kahvaltı için simit aldım masanın üzerine döküldü susam
Kopup dalıyorum bu aralar elime hangi kitabı alıp okusam
ameliyat masasında hastanın kalbi atarken nabzı biraz düştü

Ben yalnızdım sevgililer az ötemde öpüştü
bu seferki söyleşmemizde benim kısımlar hep depresif maalesef
Anla gözümün ferî çok doldum etme bana esef
Her şey iyi gidiyordu iki hafta önce bu demdi
sonra akıl almaz şeyler oldu bütün enerjimi emdi
Özellikle sabahları basıyor içimi bir burukluk
Memo tabanca gibidir yapıyor bu aralar tutukluk
Filmlere sardım bu aralar eskisi gibi yine
Boş oturup içine kapanmakla geçmiyor bir şey eline
En iyisi kendimizi bir cluba atıp sabaha kadar dans
Geri adım atamam zamanında çok verdim avans
Canım İzmirli sever misin sen de clupları mılapları
Gazinolarda mı takıldın yoksa tercih mi ettin pubları
Her şeyi göze alarak başladık hamama giren terler
anlat neşemizi bulalım senin zamanında nasıldı öyle yerler

İZMİRLİ AHMET:

“Senin zamanın” dediğin şey tek parça değil
1. Ahmet, 2. Ahmet, 3. Ahmet, hayat uzun bunu bil
1. Ahmet zamanında diskolar vardı, kola içilirdi
Hızlı çalar, slow çalar, sırayla hepsinde dansedilirdi
1. Ahmet tuhaf bir çocuktu, şimdi üzülüyorum ona
Canım 1. Ahmet, çok çekti, hem de boşu boşuna
Gündüz diskosu vardı, ama arkadaşlar kalırdı akşama
Gel de Star Trek var diye eve dönen o Ahmet’i okşama
Sonra uzun yıllar mekânımız arkadaş evleri oldu
Bom! Bir patlamayla birlikte 2. Ahmet doğdu
Düşün remix daha yeni, techno ilk defa çalıyor
2. Ahmet haftada 4 gün çarpı 7 saat dansediyor
Kulüp 19 vardı, orada karışıyorduk hepimiz evrene
Romeo ve Romeo’yu dansederek yazdı bu divane
Sonra yine olaylar olaylar, hiç bitmez bu olaylarrrr
Gitti 2. Ahmet, rafa kalktı, geldi yepyeni arkadaşlar
Halen 3. Ahmet devri yaşıyorum tam 23 yıldır
Kulüp şimdi odamda kendimle barışıklığımdır
İki duygu arasındaki boşluk benim uyuşturucum
Düşünceler oldu artık benim astral kavuşturucum

“neler yapma fikrindesin bir gün olur isen diktatör”

JÜPİTERLİ MEHMET :

İlginç bir hayatım oldu çok fazla yaptım hata
Hem battal hem Koroğluyum aynı anda binerim iki ata
Pek çok şey yaşadım ama sanırım korudum özümü
İlişkiler pamuk ipliğine bağlı bu korkutuyor gözümü
Mukadderat serseri mayın gibi her an her şey olabilir
Ağızdan çıkan sözler bazen bomba gibi tahribat verir
Beni yor kitabınla mucizenle evliyalarınla yor
Big bange inanmak Allah’a inanmaktan daha zor
Bu gezegen retrolarına da zaten ayrı sıkkın canım
Yalan olup gidiyor bir anda bir sürü güzel anım
Sabırsızın tekiyim amma beklemekten başka yok çare
Sırası gelince içime attıklarımı da anlatacağım bilahare
Kulağa matah bir şey gibi gelir ama bok emmeye yarar vidanjör
İzmirli gözüm neler yapma fikrindesin bir gün olur isen diktatör

İZMİRLİ AHMET:

Ben değil, bir arkadaşım var, o olacak diktatör
Ben ona danışman olacağım, yaratıcı direktör
Var bazı fikirlerimiz, sayayım istersen
Yaprak kıvıldamayacak biz iktidardayken
Harekâtımızın adı “Büyük Dönüş” olacak
60’larda olmayan şeyler piyasadan kalkacak
Mesela var mıydı brokoli 60’larda ülkede
Yoktu, brokoli yiyenin sonu biter adliyede
Cep telefonu Nokia 3310 olur ancak
Kazara selfi çekenin kolu koparılacak
Tabelalar tek tek indirilecek, gözüm görmesin
Bizim gibi diktatör Allah düşmanıma vermesin
4 katın üstündeki katları tek tek kesip atarım
“Napcaz peki” diye soranı derhal hapse yollarım
E, ne yapalım hedef büyük, eskiye dönüyoruz
Can acıtmadan yapılır mı böyle büyük taarruz
Parmezan peynir yasak, eski rende peynir var
Beğenmiyorsan karışmam, git Allah’ına yalvar

Yok ristretto, yok macchiato fanfinfon dinlemem
Bol köpüklü Türk kahvesinden başkasını istemem
Bana sorsan platform ayakkabıyı bile yasaklarım
Bak yavrum devir değişti, anlamıyorsan anlatırım
Ne bu ya yıllardır her yerde sizi çekiyoruz
Hazırlanın beyler, eski günlere dönüyoruz
“Farkındalık”mış, bu tip yeni kelimeler yasak
Değişiklik istemem, ne güzeldi yeknesak
Dönüyoruz eski Ağır Sanayi Hamlesine
Ey Ay’mış, Artificial Intelligence neyine
Çalışacaksın babalarımız nasıl çalıştıysa
Üç beş kuruş biriktiren olur, o da biraz akılıysa
Yatıyorsunuz kalkıyorsunuz borsaydı dolardı
Bir de bir lâf var, hastasıyım, “yaşam standardı”
Uzatmayayım, bir hırka giyilip bir lokma yenecek
Haha, işte böyle canım, toplum bir düzene girecek

“stajyer müslüman nedir”

JÜPİTERLİ MEHMET :

Aramızdaki görev paylaşımı muhteşem ben yer Keloğlan’ı sense gök
Ben bildiğimi okuyayım sen de kendi fikrini ortaya dök
Bizimkiler mütedeyyindi söz gelimi, bizim evde içilmezdi
Enteresan bilgiler içindeydin hurafeden geçilmezdi
Doğrusunu istersen sorguladım diyemem ben de pek
Hem umrumda değildi hem korkumdan, yiyebilirim diye kötek
Her kafadan bir ses çıkıyor nasıl olacaksın ki emin
Üstelik mantıklı geliyor hala bazı sözleri annemin
Bin bir Türlü düşünce var gel çık işin içinden
Dinlenmek için gittim yorgun argın döndüm izinden
ben hem Müslümanım hem deistim durum böyle azizim
Benim Allah’ım bana diyemem kimsesizim
Jüpi nere İzmir nere yolumuz sevgiden geçti buluştuk
Hiç bir şeyi takmadan her konuda konuştuk
Sırat köprüsü uzun derler ve de kılıçtan keskincedir
de bakalım izmirli yoldaşım stajyer müslüman nedir.

İZMİRLİ AHMET:

Bayburt'ta doğmadım, Bayburtlu Zihni değilim
İzmirli Ahmet'im amma secde nedir bilirim
Babasına "Tanrı var mı?" diye soran küçük Tarkovski'ye
Cevap gelmiş "İnanırsan evet, inanmazsan hayır" diye
Ben de yokluğu ispatlansa bile Allah'a inanırım
Ama çok şey bilmem, haliyle stajyer müslümanım
Ben dinle ilgili şeyleri yalnız 2 kişiye sorarım
Osman Konuk, Burak Fidan, bunlar hocalarım
Osman beni bilir, bana inancımda rahatlık verir:
"Allah'la irtibatı kaybetme, gerisi kendiliğinden gelir"
"Burak, böyle mi yapsam, ne yapsam, ne dersin?"
"Yap abi, biz stajyer müslümanız, Allah mübarek etsin"
Korkmadan söylüyorum, stajyer müslümanım
Ailecek öyleydik, biz de buyuz be canım
Köyde 5 vakit kılana sordum: "Nedir Allahuekber?"
Bilemedi, ne çok stajyer var benle beraber
Anlattım ona: "Ekber yüce demek, ulu demektir"
Stajyer müslümanlar işte böyle birbirine destektir
Bazısı "Allah" der, arkasından para sayar, geçirir
Madem kalbini görüyor Allah, samimiyet gerekir
"Bu işin şakası yok ha" diyenlerden değilim
Sorumu sorar, cevabımı beklerim
Hem evrime inanırım hem yaradılışa
Çifte Hakikatçı diyorlar bu anlayışa
Şüphemi bile konuşurum Allah'la
Stajımız bitmez inşallahla maşallahla

"Sorması ayıp hacı, neden yazıyorsun roman?"

JÜPİTERLİ MEHMET :

Kimin kazanacağını görücez bence bu zaten belli
Vatanperver sayılırım ama askerliği yaptım bedelli
İntikam ustalık ister doğru zaman ve davranış
Beni karşına aldıysan ey sikko kaybetme fikrine alış
Bu bir gerçekçilik savaşı da baddest verir gözdağı

Atım aşkarı aldım altıma ne kural dinlerim ne yasağı
Arada sevinmene izin veririm harbin onda dokuzu hile
türk şiirini düşük profillere bırakmam hadi yavrum ikile
Kel alaka tipler laf düşmüş gibi giriyorlar topa
Ne istedikleri açık ben söyleyeyim :sopa
Şakam yok cici oğlan kimseye benzemem tanı hasmını
Henüz Bir şey görmedin, çıkarıcam buzdağının altta kalan kısmını
Cürmün kadar yer yakar ateşin harın
Dans etmesi imkansızdır omurgasızların
İzmirli gözüm taşıp coştum açtım yine ben gazı
Zar atmaz İstanbul'un en büyük kumarbazı
At izi it izine karışır olur herşey karman çorman
Sorması ayıp hacı, neden yazıyorsun roman?

İZMİRLİ AHMET:

O kadar çok Ahmet var ki içimde
Hepsini harmanlıyorum bir biçimde
Kimisi şiirde çıkar kimisi romanda
Toplayamam hepsini bir çatı altında
Dosto Kamil mesela, önce şiirde çıktı
Romandaki Kamil berraktı, apaçıktı
Ben hem bilirim yazarken ne yaptığımı
Hem de bilmem, severim bulanıklığımı
İçimdekini bozmadan önüme koyuyorum
Sonra ona bakıp kendimi anlıyorum
Sonra senin önüne geliyor o kahraman
Sonra senin içinde kımıldıyor bir toraman
Sonra sen o toramanı harmanlıyorsun
Belki "Hah, işte budur" deyip anlıyorsun
Böyle böyle keşfeder insanoğlu kendini
Kim ne yapsın edebiyat bilmeyen şairi

“3. Dünya savaşı çıkarsa napcaz İzmirli”

JÜPİTERLİ MEHMET :

Olmasaydın olmazmışız diyorlar higgs bozonu
Başladı mı game of thrones'un yeni sezonu
Hiç bir şeyden geri kalmamaya ikna ettiler bizi
Her akşam izliyorum ya sinema ya dizi
Bir belgesele göz atıyorum bir bakıyorum bilime
Bir yandan bir hit parça dolanıyor dilime
Bin çeşit işle uğraşıyorum kafam oldu çorba
Delinmiş baktım bir sıvı damlıyor çöp koyduğum torba
Memocan çimento için malzemeleri karıyor
Millette görsen bir hava sanki da baddest'ı onlar çıkarıyor
Yaptığımız şeyi anlayan az ama hiç yok da diyemeyiz
Ülke tepetaklak giderken ne yapsak sevinemeyiz
Uğraştık didindik yırtındık haz duyduk verirken emek
Bir halta yaramadıysa yaramadı böyleymiş kismetimiz demek
Her halükarda devam edicez öldürsünler pes edip yılanı
Peki 3. Dünya savaşı çıkarsa napcaz İzmirli, var mı sende bir B planı?

İZMİRLİ AHMET:

Memocum, A planım var mı ki B planım olsun
Ağzından yel alsın, Allah yazdıysa bozsun
Korkma, gideriz beraber benim zeytinliğe
Zeytin varsa gerek kalmaz başka yiyeceğe
Ben öğrendim meşe palamudundan ekmek yapmayı
Sen de öğren ceviz kabuğundan ocak yakmayı
Bir kuyu var Rumlardan kalma, suyu oradan alınız
Ne yapalım artık, kolları sıvar hayatta kalınız
Hepiniz gelin ama, kalabalık olsun, öyle daha güzel
Bir komün gibi düşün, birbirini seven şairlere özel
Akşam oldu mu artık Punk Aşıklar söyleşiriz
Kiminizin karısı, kiminizin çocuğu eğleşiriz
Bana dünya savaşı vız gelir, İzmirli yavşak olur
3. Dünya Savaşıyla hayat yeni bir kavşak bulur

“söylesene İstanbul nefretinin nedeni ne?”

JÜPİTERLİ MEHMET :

İstanbul'da 8 Senem geçti bir daha etmem oraya göç
Fazla bir arzum yok tek almak istediğim şey öç
Esasta 20li yaşlarımın kıymetini bilebildim denilmez
Geç uyandım ama çabuk aydım oldum yenilmez
Hızlı koştum hiper aktifim gülenler oldu ben düşerken
yoruldum kıcımdan ter aktı feleğin çemberinden geçerken
Bütün suç benim miydi belki de benimdi neyleyim
Kendimden çıkma şansım mı var gidip de gönül eyleyim
Dedim sen memosun en güçlü yanın da bu
Bazen başının belası belki bazen Allahın lütfü
Baktım her şey benimle ve kaderimle alakalı
Toparlayıp kendimi bir iş buldum sonra beyaz yakalı
El çizgilerime baktılar dediler sen hiç olmamışsın reenkarne
İzmir'in tezenesi söylesene İstanbul nefretinin nedeni ne?

İZMİRLİ AHMET:

Önceleri aramızda mesafe 2 metreydi
O İstanbul iyiydi, yaşamaya değerdi
Sonra yavaş yavaş sıkışmaya başladık
Tehdit olduk birbirimize, üst üste abandık
Sonra biraz daha geçti, TOKİ'ler yükseldi
Sokaklar insan doldu, gören miting var derdi
Bu ülkenin en mutsuz insanları kim dersen
Metroda işten dönenlere bir bak istersen
İki insan arasındaki mesafe 30 santime düştü
Karışmaz bu işlere İnsan Hakları Örgütü
Şimdi tabii içindeyken insan anlamıyor
Taksit var, çocuk var, bırakıp kaçamıyor
Buğulu otobüs camlarında ararsın romantizm
Ama bu kör bir kaçış, sebebi astigmatizm
Kimse bana demesin dünyanın en güzel yeri
Daha çirkinini görmedi bu garibin gözleri
Ama ne yapsın insanlar, atsan atılmaz
Hayat mücadelesinden kolay kaçılmaz

Şansım yaver gitti, döndüm doğduğum yere
Allah kuvvet versin o kasvetli metrodakilere

“...söylesene bu islamcılardan neden soğudun?”

JÜPİTERLİ MEHMET:

Burası benim Çöplüğüm çocuk sana Türk şiirini yedirmem
istersen dövüşelim dta korktu kaçtı dedirtmem
Ne yapasan kendine yaparsın olmaz bir şey bana efsunluyum
Şaka yapmamak gibi vardır bir kötü huyum
Bana son şans derler bu alemin son şansımı
Yüz on iki (Hızır) acil servis ambulansiyım
Böyle olması gerekiyormuş bunu ben değil tanrı seçti
Bir günde yakışıklı kral olmadım yaşım 30u geçti
Benimle sorunun varsa içinde bulunduğun durum fasit
Karşımda duranlar kaybeder, bu, bu kadar basit
İşte böyle İzmirli bu sayılık da bu kadar
Bizi tuzaktan koruyor içimizdeki gizli radar
Tecrübenin sonu yok dünya acayıplık dolu
Herkesi memnun etmenin yoktur zaten bir yolu
Canım benim İzmir’de seküler bir hayatın içine doğdun
Ama bir dönem birlikteydin söylesene bu islamcılardan neden
soğudun?

İZMİRLİ AHMET:

“İslamcı” diye birlikte olmadım, onlar insanlardı
Sevdiğim şey islamcılık değil, güzel dostlukları
Çok güzel insanlardı, gözleri temiz bir ruhun aynası
Bizi birleştiren kimyaydı, yoktu bir barış anlaşması
Sıkışık şiir derman olmuyordu savaştı romantiklere
Korkmadan bir huruç aramak düşüyordu biz şairlere
Yıkıcı gençlerdi, hep aynı yazarları okur severdik
Akif’te buluşabilseydik keşke, ah ne iyi ederdik
Gittim Akif’in sokağına, Parçalı Ham biraz o idi
Heyhat, gittiğim sokak boştu, AKP araya girdi
Onlara sorsan, güya ben onlara hakaret ettim

Boş ver, bıktım, bazı meseleleri ahirete terkettim
Ben “düşünce adamı” değilim, bir yazarım
Arada fark var, ben istediğim noktada azarım
Diyorsan “Abi, ibnelik senin başına belâ
Atacak IŞİD ziggurat tepesinden seni meselâ
Çalar mıydın tanıdığın bir İslamcı kapısını
Arar mıydın koruyucu bir dost kucakını”
Hayır, biliyorum, orada bana bir kapı yok
Bu yaştan sonra boş lâflara karnım tok
Ama onlar sığınmak isterse kapım açıktır
Benimki yazar evi, sobam her kula sıcaktır
Gözlerden gelen sıcaklığı dün gibi hatırlarım
Pişman değilim, çok güzeldi yaşadıklarım